

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1761/07
05.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ради поништаја решења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије –Управе за ветерину број 323-07-09305/2006-05 од 27.01.2007. године, у предмету издавања сагласности, у нејавној седници већа одржаној дана 05.03.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије – Управе за ветерину број 323-07-09305/2006-05 од 27.01.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца јер објекат за држање и узгој говеда који се налази у месту бб не испуњава прописане ветеринарско – санитарне услове.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да је изрека решења нејасна и неразумљива, јер се не види на који захтев се односи, као и да образложење решења не садржи чињенице и јасне и довољне разлоге због којих се одбија захтев. Истиче се да на лице места није излазила трочлана комисија, већ само један члан, који је накнадно сачинио записник, а он је бланко потписао записник, јер да је са садржином записника био упознат изнео би више примедби.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац поднео захтев за утврђивање ветеринарско – санитарних услова за објекат за држање и производњу животиња – говеда који се налази у ббб. Одлучујући по поднетом захтеву тужени орган је донео оспорено решење којим одбија захтев, јер објекат за држање и узгој говеда не испуњава прописане ветеринарско – санитарне услове, позивајући се у образложењу на записник Комисије од 11.01.2007. године која је извршила преглед наведеног објекта и дала мишљење да објекат за држање и узгој говеда не испуњава услове који су прописани Правилником о ветеринарско – санитарним условима објеката за узгој и држање копитара, папकारа, живине и кунића ("Службени гласник РС", бр. 81/06).

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, основано се тужбом указује да су оспореним решењем повређена правила поступка. Пре свега диспозитив оспореног решења није јасан и прецизан јер у диспозитиву није наведено на шта се односи захтев тужиоца који се одбија због неиспуњавања прописаних ветеринарско – санитарних услова, а што представља битну повреду одредаба члана 197. Закона о општем управном поступку. Такође је оспорено решење донето уз битну повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење решења не садржи довољне разлоге, као и ни прецизно означавање одредаба прописа који би упућивали на решење какво је дато у диспозитиву. Тужени орган се у образложењу решења позива на записник који је сачинила Комисија приликом прегледа објекта тужиоца, али није наведено шта је том приликом утврђено, нити се наводе конкретни докази из којих би се могло закључити да објекат тужиоца не испуњава ветеринарско – санитарне услове. Такође и само позивање на Правилник којим су прописани ветеринарско – санитарни услови за узгој животиња, без ближег навођења одредби Правилника није довољно, па су и тиме повређена правила поступка прописана наведеном одредбом ЗУП-а.

Поред тога суд је ценио и наводе тужбе којима се указује да записник на лицу места није сачињен у складу са одредбама Закона о општем управном поступку, па је нашао да су ови наводи основани. Из записника који је сачињен приликом прегледа 11.01.2007. године произлази да је овај записник тужилац потписао, али се не може проверити да ли се сагласио и са садржином записника и да ли је био присутан приликом сачињавања записника или је потписао бланко записник, како то наводи у тужби, па се доводи у питање то да ли је тужиоцу омогућено учешће у поступку, у складу са одредбама ЗУП-а.

У поновном поступку потребно је отклонити повреде правила поступка на које је указано у овој пресуди, те правилно и потпуно утврдити чињенично стање и омогућити учешће тужиоца у поступку у складу са одредбом члана 133. Закона о општем управном поступку, о чему у списима мора бити несумњив доказ, као и навести разлоге о одлучним чињеницама за доношење решења и уз правилну примену материјалних прописа донети на закону засновану одлуку.

Са наведених разлога, Врховни суд Србије је нашао да је оспореним решењем повређен закона на штету тужиоца па је, на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе у погледу поступка обавезне за тужени орган у смислу члана 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05.03.2008. године, У. 1761/07

Записничар Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС